Bon vespre,
som els caps i quel·les de l'Agrupament Escolta i Guia de Sant Sadurní, com ja haureu vist o sentit, aquest any ha sigut molt especial per a totes nosaltres perquè celebrem els 35 anys del cau. Per commemorar-ho vam organitzar diferents actes, entre aquests una exposició de fotos que ens va ajudar a entendre d'on veníem i que no hem estat els primers ni serem els últims.

L'agrupament es va obrir per 1r cop l'any 1932, però a causa de l'inici de la guerra civil es va veure forçat a frenar la seva activitat. Va romandre inactiu fins a l'any 1962, quan va obrir per 2a vegada fins al 1971, tancant per raons que desconeixem.
Va reobrir per 3a vegada l'any 1991 amb el suport de la Parròquia. En aquells moments mossèn Francesc Pardo n'era el rector i mossèn Antoni Babra, el vicari. Va ser aquest, com a consiliari que va proposar a un grup de joves de Sant Sadurní de refundar l'agrupament. Eren caps i quel·les sense experiència que no sabien com començar a afrontar aquest gran repte que se'ls plantejava. Per aquest motiu, en el procés de reobertura hi va tenir un paper important l'equip pedagògic de la demarcació de BLLGAP, la xarxa de caus del Baix Llobregat, el Garraf i l'Alt Penedès.

En aquells moments, l'agrupament el formaven uns 60 infants, compresos entre les unitats de Llops i Daines i Truc i l'equip de caps i quel·les estava format per unes 10 persones. La relació era molt bona tant entre elles com amb el consiliari, que també assistia a les reunions de caps, on es prenien les decisions de l'agrupament de manera assembleària.

De cara al poble i la gent de Sant Sadurní, el cau va tenir una molt bona acollida, però no es coneixia gaire en uns inicis. Es feien algunes activitats, com ara actes per la Marató de TV3 o jocs pels infants de Sant Sadurní, però no gaire més.

Durant aquella etapa es va assistir amb la unitat de Pioners i Caravel·les a un Jamboree, una trobada d'escoltes a Holanda on van participar gairebé 29.000 caps i joves procedents de 166 països. De la mateixa manera, l'agrupament va assistir amb totes les unitats a la Jamborinada celebrada a Tàrrega el maig del 2017 on van assistir 13.000 escoltes. L'any que ve es tornarà a repetir a Cervera amb motiu dels 100 anys d'escoltisme a Catalunya.

Actualment, l'agrupament està format per 16 caps i quel·les i uns 100 infants i joves. Fa deu anys hi havia 27 caps i ara en som 16, això es deu al fet que cada cop vivim en una societat més individualista, on la comunitat i el voluntariat és vist com un esforç sense recompensa. És aleshores quan ens qüestionem què estem fent i fins on volem arribar; activitat rere activitat, dissabte rere dissabte, sortida rere sortida… Perquè som un grup divers, però totes nosaltres tenim molt clars els tres pilars que fonamenten l'escoltisme: Persona, Espiritualitat i País.

No és possible entendre "persona" sense vincles humans. És a través de les relacions i l'empatia que construïm un espai que defensa la comunitat i qüestiona l'individualisme, ajudant i fent servei sense buscar res a canvi.

"Espiritualitat" l'entenem com el fet d'escoltar-nos i fer-nos preguntes per entendre qui som i què ens mou. Tot pren sentit a la promesa, l'espai on compartim silencis, dubtes i idees. Així, descobrim els nostres valors i aprenem a ser crítics per viure amb coherència.

“País” no és només un lloc en un mapa. És cultura, poble, llengua i tradició.
Tot i que en l’actualitat parlar en català sembla ser un acte força revolucionari, nosaltres ni ho qüestionem. Som catalanes i parlem en català sempre.

Defensem les tradicions, unes tradicions vives que evolucionen a la vegada que ho fem com a societat, però formar-hi part ens ajuda a preservar-les i sentir-les part de la nostra identitat.

[petita pausa]

Sant Sadurní és on creixem, eduquem i respectem, per així arrelar-nos i fer poble. És un orgull veure aquests dies el poble ple de vida i cultura. Veure com tanta gent s’implica per crear vincles entre sadurninencs i fer memòria de la història de Sant Sadurní. Però sentim que no sempre és així. Cada vegada és més difícil crear espais d’oci on poder fer xarxa i comunitat. Per falta d’oportunitats sí, però també per falta de motivació i de cares noves en l’organització i participació. Aquí no només parlem de fer festa, també d’implicar-nos en el dia a dia omplint de joves els espais i les decisions.

Vivim en un món que canvia constantment, on la rapidesa i els estímuls immediats són el que rebem cada dia. Davant d’aquesta realitat, des del cau apostem per ser un espai on, d’alguna manera, el temps s’aturi. Un espai per allunyar-nos de les presses, qüestionar aquesta rapidesa i aprendre a mirar el món amb una mirada crítica. Li donem valor a les petites coses: gaudir d’una ruta, d’uns campaments, d’un joc o simplement del fet d’estar junts. Perquè creiem que educar també és donar temps: temps per explorar, per pensar, per sentir, per conviure i, sobretot, per viure.

Som educadores, i lluitem i ens esforcem dia a dia per oferir un espai segur per als infants, basat en el respecte, la diversitat i la cultura, i obert a totes aquelles persones que en vulguin formar part.

La nostra manera d’entendre l’educació, però, no es queda només dins del cau. També ens interpel·la la realitat que viu avui l’educació pública a Catalunya. En un moment de molta precarietat, el personal educatiu cada dia afronta més exigència; sense recursos i sense temps ni condicions necessàries per poder desenvolupar la seva tasca. Per això, entenem que educar també és defensar i reivindicar una educació pública, de qualitat i accessible per a tothom. Volem donar suport a les seves reivindicacions i mobilitzacions, perquè allò que passa a les escoles també ens afecta i forma part del que som.

Finalment, volem agrair a totes les persones que han fet possible que nosaltres siguem avui aquí. Gràcies a l’ajuntament per confiar en nosaltres per dur a terme el manifest de la Diada nacional de Catalunya. Donar les gràcies també a totes aquelles persones que han fet possible tirar endavant aquest projecte des dels inicis. A tots els excaps i quel·les que han educat durant tants anys, a totes les persones que hi han col·laborat i a totes les famílies que van confiar en el projecte des dels seus inicis. Volem donar les gràcies també a la persona que porta més anys al cau de Sant Sadurní: el mossèn Carles. Després de tants anys i tants canvis sempre has estat allà, al nostre costat escoltant-nos, donant-nos suport i sent imprescindible per tirar endavant el projecte. Estem molt agraïdes pel teu paper dins l’agrupament, et trobarem a faltar.

Per últim, gràcies a les famílies que confien en la nostra tasca i a tots els infants i joves que venen amb il·lusió cada dissabte i fan possible la continuïtat del cau.

I gràcies a totes nosaltres, que malgrat els estudis, la feina i les responsabilitats del dia a dia, sempre trobem temps, energia i dedicació per mantenir viu aquest cau i continuar veient créixer infants cada cop més crítics, compromesos i conscients. Segurament cap de nosaltres seria qui és avui sense el moviment escolta i tot el que representa, perquè el cau de Sant Sadurní hem estat, som i serem, un espai de defensa de la cultura i la identitat catalana.

Visca el cau i visca Catalunya.